

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף יט.

האם מעות הראשונות של מכירת אמה עבריה לקידושין ניתנו - כשמייעדה לבסוף?

לר' יוסי בר' יהודה	לחכמים	
לאו לקידושין ניתנו	לקידושין ניתנו	לסתמא דגמ'
לקידושין ניתנו ¹	לקידושין ניתנו	לרב נחמן בר יצחק

מה הנפ"מ אם מעות הראשונות של מכירת אמה עבריה לקידושין ניתנו לקידושין או לא?

למ"ד לקידושין ניתנו	למ"ד לאו לקידושין ניתנו	
לאביי: לא צריך שהות ביום שיש בו כדי לפדותה לרב נחמן ב"י: צריך וכו' מגזה"כ ד"והפדה"	צריך שהות ביום שיש בו כדי לפדותה	א.
חשיב שמכרה לאישות ²	חשיב שמכרה לשפחות	ב.
לאביי: אין צריך דעתה לרב נחמן ב"י: צריך דעתה מגז"ה ד"יעדה" ³	צריך דעתה	ג.
לאביי: אחר שמכרה קידשה לאחר - מייעד לרב נחמן ב"י: שיחק באדון ומקודשת לשני ⁴	שיחק באדון ומקודשת לשני	ד.

קידושין דף יט:

המוכר את בתו, ופסק על מנת שלא לייעד, מה הדין?

מה הטעם?	מה הדין?	
"לאמה" - פעמים אינו מוכר אלא לאמה ⁵	תנאו קיים	לר' מאיר
דמתנה על מה שכתוב בתורה	תנאו בטל	לחכמים

¹ ס"ל דאף שאמר ר' יוסי בר' יהודה שצריך שיהיה בזמן שמייעדה שהות של זמן של עבודה שהיא חייבת לו השהו פרוטה - שבזה הוא מייעד אותה, ומזה משמע לכאורה שאינו מייעד אותה במעות הראשונות שנתן לאביה, אלא מייעד אותה במעות שעדיין היא חייבת לו בעבודתה. מ"מ סובר רב נחמן שאין מזה ראיה, דשאני הכא דכתיב "יעדה והפדה" - ויש לדרוש שאין יעוד אלא במקום שיש שייכות עוד לפדיון, דהיינו שעדיין חייבת לו זמן עבודה ששייך לשלם עליו ולפדותה.

² ולכך למ"ד שאין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות אינו יכול למוכרה אחרי שנתייעד - דחשיב שמכרה לאישות, אולם אם לאו לקידושין ניתנו חשיב שמכרה לשפחות ולמ"ד דאדם מוכר לשפחות אחר שפחות מותר לו למוכרה.

³ ס"ל דאף שלקידושין ניתנו בכל אופן צריך שתדע ותסכים לייעוד, משום גזה"כ "יעדה" ודרשין שצריך דעתה.

⁴ דאפי' שניתנו לקידושין, מ"מ אינו חשוב שנעשו הקידושין כבר מעכשיו, ונמצא שקדמו קידושי שני לייעוד של האדון ולכן מקודשת לשני.

⁵ כתיב (שמות כא: ז) "וכי ימכר איש את בתו לאמה" - ודרשין שפעמים שאינו מוכר אותה אלא לאמה ולא לייעוד.